

לשמעו קול תורה - פסוק השבוע

פרשת במדבר

איש על משאו

"זאת עשו לכם וחיו ולא ימתו בגננתם את קדש הכהנים אהרן ובניו יבואו ושםו אומתם איש איש על עבצתו ואל משאו" (במדבר ד, יט).

בני משפט קהת, אחות משפחות הלוים, נשאו על כתפיהם תפקיד קשה ונורא הווד. תפקידם היה לשאת את כל המשכן הקדושים ביותר - ובهم הארון ולוחות הברית בתוכו - ונארס עליהם להבית ולן לרגע בכלים אלו שקרנה מהם קדושה גדולה. הכהנים היו מכנים כל כל וכלי ממלי המשכן למען נרתיק שכיסה אותו מכל צדי - ורק אחריו כן יכולו הלוים בני קהת לבוא ולמלא את תפקידם. הכהנים היו חייבים להקפיד שלא לראות את הכלים בטרם נבלעו כליל בנרתיקיהם - "לא יבואו לראות בבלע את הקדש ימתו" (שם כ).

כדי להגן על הלוים שלא ינתקו בעת מילוי משימותם נדרשו הכהנים להגיד לכל אחד מבני קהת את תפקידיו במדויק: "אהרן ובניו יבואו ושםו אומתם איש איש על עבצתו ואל משאו".

מכאן נלמד מוסר גדול לכל אחד מעתינו. אם חפש חיים אנו, אם רוצים אנו להימנע מאכזבות, ממירירות ולעתים אפילו מסכנה, علينا לחזור ולהבין מהו תפקידנו בחיים, מהו הייעוד שייעד לנו ריבונו של עולם. אדם שמצא את חלקו בעולם הוא אדם מאושר. הוא ידוע את הדרך ואת הכוון, ואין הוא צריך לחפש אננה ואננה וללכת בדרכים לא לו, דרכים ללא מוצא.

"שםו אומתם איש איש על עבצתו ואל משאו". ברגע שנבנין כי עבדתנו ומשאמנו הם אלו אשר ייעדו לנו מאות ה', לא רק שלא נמות אלא אדרבה, נסיף חיים. אם נפנים שאין סגולת איש סגולת רעהו, וכל אחד יגלה את סגולותיו וישתמש בהן, נזכה ונראה שהכל יבוא על מקומו בשלום.

תפקיד הכהנים הוא לשיער ללוים למצוא את דרכם הם. זהו גם תפקידם של הרים ושל מחנכים: להימנע מלתבעו מהילד למשת את הייעוד של זולתו אלא לכבד את כוחותיו המיוחדים לו ולסייע לו למשם ולמצותם. בדרך זו יצילח הבן, התלמיד או החניך למלא את תפקידו בחיים ויפיז סבבו קרני אור.

שאול דוד בוצ'קו